

slabotne postave. Njegov oče je imel na Lavi krčmo, zapustil je svojo ženo in se klati s cirkusom nekod po svetu. Sina je spridila slaba družba. Začel je vlamljati in vse njegove zločine je zapečatil strašni roparski umor!

Vlom v hišo čevljarkega mojstra. V Zakotu pri Brežicah je bilo vlomljeno v hišo čevljarkega mojstra Mihaela Turnšek. Vlomilec je odnesel iz omare v spalnici več moške obleke, perila in čevljev. Iz nočne omarice je zginila zlata ženska ura z verižico.

Zopet krvavo kožuhanje. V Mihalovcih pri Brežicah je na kožuhanju pri neki posestnici Jože Gašparin iz Mihalovcev zabodel Alojza Požarja iz Mihalovcev v desno stran hrbta, da se je zgrudil nezavesten. Zabodeni, kateri ima ranjena pljuča, je bil oddan v brežiško bolnišnico.

Kovač smrtono varno pobit v pretepu. V Drnovem pri Krškem je prišlo v vintoču do pretepa, v katerem je bil smrtono varno pobit domači kovač Adolf Podbršak, katerega so spravili v krško bolnišnico.

Tihotapska. Posestnik Matevž Milavec je kupil v Cerknici par konj za 10.000 din. Najel je 23 letnega Franca Urbasa iz Ivanjega sela, da mu prižene konje v Maribor. Urbas je izročil konje 56 letnemu mešetarju Francu Urbasu, ki je doma iz Logatca in si z zgoraj imenovanim nista v sorodu. Drugi Urbas je s tihotapci prodal konja v Italijo. Prvi Urbas se je podal po nepošteni izročitvi konj v ljubljansko bolnišnico, da bi si ozdravil kilo. Po 14 dneh se je oglašil na debelo opeharjeni Milavec pri mlademu Urbasu v bolnišnici in je zahteval od njega konja ali denar. Pri tem srečanju je prišla na dan goljufija in Milavec je prijavil zadevo policiji, katera je izsledila starega Urbasa s sokrivci. Tihotapci, kateri so prodali prav za prav ukradena konja v Italijo, so se izgovarjali, da so jim zaplenili denar italijanski karabinerji in so dali mlademu Urbasu le tisoč dinarjev v tolažbo. Tako so drug drugega goljufali. Policija je sleparje že izročila sodišču.

Izpred sodišča

Znan vlomilec obsojen. V Celju se je zagovarjal pred sodniki znani vlomilec Jože Cizelj, kateri je priznal osem vlovov. Vlamljaj in kradel je po Zdolah, Zibiki, Zusmu ter drugod. Za tatinski posel je izrabljaj ugodne prilike, ko so bili kmečki ljudje zaposleni z raznim delom izven hiše. Vdiral je v kmečka stanovanja z najdenim pravim ključem ali s silo in je odnašal vse, kar je bilo količkaj vredno in se je dalo prodati za mal denar. Cizelj je bil obsojen na dve leti ječe.

*

Slovenska Krajina

Blagoslovitev in otvoritev banovinske kmetijske šole v Rakičanu pri Murski Soboti bo v nedeljo, 23. oktobra, po naslednjem sporedu: ob 10 sv. maša v soboški župni cerkvi, ki je bo daroval prevz. knezoškof dr. Ivan Tomažič; ob 11.30 blagoslovitev šolskega poslopja v Rakičanu; ob 12 pozdrav gostov po ravnatelju ing. Mikužu; ob 12.30 otvoritev kmetijske šole po g. banu dr. Marku Natlačenu s slavnostnim nagovorom. Občinstvo vabimo, da se te proslave udeleži v čim

večjem številu, da s tem pokaže oblastem in drugim merodajnim činitelem svojo hvaležnost in priznanje za podelitev in ustanovitev te gospodarsko-kulturne ustanove v Slovenski Krajini.

Nočni vlom v prodajalno Bate. V Soboti je bilo v noči vlomljeno pri zadnjih vratih v prodajalno Bate. Vlomilec je ukradel iz dnevne blagajne, katero je razbil, 1200 din.

Obsojen vlomilski zakonski par. Pred senatom soboškega okrožnega sodišča sta se zagovarjala vlomilski zakonca Jakob in Marija Zver. Mož je bil že desetkrat predkaznovan. Pri tokratni obravnavi sta priznala štiri vlome. Jakob Zver je bil obsojen na tri leta, žena na enoletni strogi zapor.

Velika Polana. Dne 11. oktobra smo spremili k večnemu počitku 59 letnega Stefana Hožjan p. d. župana. Pokojni je bil prvi izvoljeni župan v bivši občini Velika Polana in ima mnogo zaslug za napredek iste in tukajšnje cerkve. Za časa njegovega županovanja je tukajšnja nadarbina prišla do šestih oralov travnikov, kar je velikega pomena, da se je lahko pri nas ustanovila nova samostojna župnija. Bil je velik prijatelj »Slov. gospodarja« in njegov dolgoletni naročnik, JNS režim ga je spomladi leta 1933 brez vsakega najmanjšega vzroka razrešil županstva, ker ni hotel ubogati vseh takratnih močtev. Zapušča ženo. Bogu mu Bog obilen plačnik in mu daj večni pokoj — žalujoci ženi pa naše sožalje!

Lendava. Prejnjajo nedeljo se je pri nas zgodila nesreča, ki bi skoraj zahtevala življenje osemletnega fantka, sina davčnega uradnika g. Rojzeka. Omenjeno nedeljo so se otroci vračali od šolske sv. maše. Ko je deček hotel preko ceste, se je zaletela vanj s kolesom neka ženska in ga podrla tako nesrečno, da je fant dobil hude poškodbe na glavi, zaradi česar so ga po prvi zdravniški pomoči prepeljali v bolnišnico.

Sv. Sebeščan. Nekateri naši delavci iz Francije in Nemčije so se že vrnili. Največ jih je preplašila vojna nevarnost. Delavci so z zaslužkom zadovoljni. In nikakor ne moremo trditi, da bi bili letos ti delavci slabo plačani, posebno če primerjamo delavske plače na naših veleposelstvih. Večina jih je seveda še tam, pa si že zelo želijo domov, ker je že zopet prišel mrz. Kaj pa bo šele v novembru! Veliko delavcev je že zbolelo, največja nevarnost jih pa še čaka. Tudi mi že komaj čakamo, da se naši delavci vrnejo. To velja tudi za delavce iz ostalih krajev.

Razni kraji. Pred dnevi se je vrnilo večje število delavcev iz Nemčije. Vrnili so se predčasno na lastne stroške, kar sedaj zelo obžalujejo. Kakor sami pripovedujejo, so se vrnili zato, ker so jih tam gotovi agitatorji strašili, da je zanje najbolje, če takoj zapustijo Nemčijo, kajti če ostanejo še dalje, jim bo povratek onemogočen in bodo zgbili še to, kar imajo zasluženega, ker se bo Nemčija z Jugoslavijo zapletla v vojno in v Jugoslaviji že divja strašno vojna, itd. Ker ti ljudje nimajo potrebnega časa za zasledovanje dnevne politike po časopisju, in če ga kaj imajo, nemščine tako v polni meri ne obvladajo, zato so zlobnemu namigovanju nasledili in tako prišli za njih razmere ob lepo vsotico denarja, za čimer zdaj tožijo. Toda pregovor pravi, da je po toči zvoniti prepozno in za lahkomišelnost storjeno dejanje žalovati nepotrebno in brezuspešno.

Renkovec. V nedeljo, 9. oktobra, je naša vas, ki daleč naokrog slovi po svojih skupinarjih, imela svoj vaški praznik, ki je obstojal v tem, da nam je g. dekan Jerič blagoslovil spomenik (križ), ki smo ga dali postaviti pri Korenovi hiši. Pri blagoslovitvenem obredu je bilo mnogo vernikov.

Stréhovci. Ko prebiramo »Slov. gospodarja«, vidimo, da se od vseh strani oglašajo, le od nas ni v Vašem listu nobenega poročila. Da pa po-

Negavati zobe pomeni varovati zdravje!

Sargov
KALODONT
proti zobnemu kamnu

stane ime naše vasice javnosti bolj znano, zato se tudi mi oglašamo. Z jesenskim delom smo za silo v redu. Kar je še zadaj, bomo lahko opravili. S pridelkom smo letos kar zadovoljni. Trgatev je bila 5. oktobra. To je bilo veselega petja in vriskanja! Posebno veseli so bili otroci, ki so jih nekateri zaradi lepega vremena pripeljali prav lepo število. V dobrovniških gorcih je bila trgatav pet dni pozneje, to je 10. oktobra. Vreme je bilo oba dneva naravnost idealno. Kakor se doslej vidi, je pridelok letos znatno boljši ko lani.

Kako dolgo še? Na neki šoli v Prekmurju je med učnimi močmi že več ko eno leto preklarija. Ne mine mesec, da bi ne bili zasilani. Vse to gleda naša šoloobvezna deca in dobiva slabe nauke iz vsega tega. Najmanj polovico Prekmurja že ve o tej šoli vse. Oblast bi morala napraviti red!

Naši rajni

Sv. Benedikt v Slov. gorcih. Pred kratkim smo pokopali preblago ženo očeta Zupeja in vzorno mamico sedmerih otrok, Zupe Julijano, ob veliki udeležbi ljudi. Poznali smo jo vsi in ljubili kot tiho, pobožno, potrpežljivo, srčno dobro mamo. Ostane nam za vedno v preblegem spominu. Naj počiva v miru — žalujoci pa naše sožalje!

Polensak pri Ptuj. Spet so se zamajale naše vrste, ker je omahnil v prerani grob zvesti naš prijatelj Lovrenc Plohl, posestnik v Braciacih. V 57 letu starosti mu je želodčni rak zlomil njegovo močno telo. Že delj časa ga je mučila ta bolezen, pa se ji je vedno postavljaj junaško v bran, a zadnji teden je bil zdrav in mrtev. Pokojnik je bil pošteni, zanesljiv, miren in vnet pristaš ter vedno volilec dr. Koroščeve stranke. Bil je tudi zvest naročnik in čitatelj »Slov. gospodarja«, Družbe sv. Mohorja in drugih nabožnih listov. Ni se oziral ne na desno ne na levo in hinavskega farizejstva ni poznal. Bil je trden član JRZ in kmečke zveze ter Apostolstva mož in fantov; redno je mesečno pristopal k mizi Gospodovi. In tako je tudi še zadnje uro pred smrtjo prejel ta kruh močnih za zadnje popotnico v večnost. Bil je skrben in napreden gospodar ter svetel zgled vzor-zakonskega življenja. Zapušča žalujoci ženo, pet nepreskrbljenih otrok in okoli 80 let staro, oslepele mater. Rajni je bil zelo pri-